

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἁ ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

(Τελεῖται συνήθως τὴν Μ. Πέμπτην πρωΐ)

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν ...

Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [**καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησι**]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Ἦχος Δι̇
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε

ει σα ακου στον μου ει σα κου στον μου Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου στον

μου προ σχες τη φω νη της δε η η σε ως μου

εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου

σον μου Κυ ρι ι ε ε

 Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι α μα ε νω ω πι ον σου επαρ σις τω

ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ ρι ι ε ε

 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

^N
 Πα θος ε ε ετοιμα α α ζου ου ου σι
^Δ
 Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε
^M ^Δ
 ε ο ος δο ο ο ζα α α α σοι
^χ
^Δ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
^χ
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον
^M ^Δ ^M
^Δ **Ε** υν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των
^B ^M ^Δ
 Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ
 γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα
^M ^Δ
 τω πα α α ρα α δω ω ω ση ω των

α α α νο ο ο μω ων ω τω ω
 ων α α α πι ι ι στωων ο τι τον ερ
 χο μενον κρι ναι ζω ων τας και νε εκρους ει
 εις κρι ι σιν ευ τρε πι ι ι ζου ου ου ου σι
 τον ι ω με νο ο ον τα πα α θη προς
 Πα θος ε ε ετοι μα α α ζου ου ου ου σι
 Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε
 ε ο ος δο ο ο ζα α α α σοι
 Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ επι τον Κυ ρι ον

ου δας ο πα ρα α νομος Κυ υ υ
 ρι ε ο βα ψας εν τω Δει πνω ω ω την
 χει ει ρα εν τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α
 σου ου ε ξε τει νεν α νο μοι οι οισ τας
 χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ υ ρι ι
 ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα με
 νος τι μην Σε τον α τι μη η τον ουκ ε
 φρι ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο
 τους πο δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι το ο
 ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο ο λι ι
 ως εις το προ δου ναι τοι οιοις α α νο ο ο μοις

χο ρου δε Α πο στο ο ο λωων ρι ι φειεις
και τα τρι α κον τα ρι ι ψας αρ γυ υ
υ ρι α Σου την τρι η με ε ρον Α να
στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε
η η σο ο ον η η η η μας
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και
αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα
σων των α νο μι ω ω ων αυ του
Ι ου δας ο προ δο της δο λι ος ων
δο λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω

Δ
 Δ
 I ου δας ο δουλος και δο λι ος ο
 B M
 μα θη τη ης και ε πι ι ι βουλος Δ
 Δ M B
 ο φι ι λοος και δι α α α βο ο ο ολος
 M B M
 6. εκ των εργων α α απε φα αν θη Δ η
 Δ M B M
 κο λου θει γαρ τω Δι ι ι δασκα α λω Δ και
 , -Θ Δ M B
 καθ ε αυ τον Δ ε με λε τη σε την προ ο
 M Δ M
 ο δο σι ι αν Δ ε λε γε ε εν εν ε ε αυ
 B M Nσ
 6. τω ω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
 +
 κερ δη η σω τα συ να χθ εν τα χρη η μα α
 Δ-Θ M B
 τα γ ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα
 M Δ
 θη η ναι Δ και τον I ι η σου ου ουν +

δο ο λω κρα α τη θη η η η ναι α πε δω
 κε ε ε εν α σπασμον πα ρε ε δω ω κε το
 ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον ε
 πι σφα α γη η η ην ου ου τως η κολου ου
 ου ου θει ο μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι
 ι λα α αν θρω ω ω προς
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου με νει εις το ο ον αι ω ω
 να
 Ο ν ε κη ρυ ζεν Α μνο ον Η η η σα

1 1 ας ^Δερ χεται ^Mε ^Δπι σφα γη ην ε
 κου ου ου ^Δσι 1 1 1 ον ^Δκαι τον νω τον δι
 δω σιν ^Mει ^Bει εις ^Mμα ^Δστι ι γας ^Δτας ^Mσι α γο
 ο ^Γνα ^οας ^Δεις ^Δρα ^Δπι ^Δι ^Δισμα ^Mα α τα ^{6.}
 το ^Nδε ^Δπρο σω ω πον ουκ α ^Δπε ^Δε στρα α φη
 α ^Nπο ^Δαι ^Δαι ^Δσχ ^Δυ υ ^Δνης ^Δε ^Δεμ ^Δπτ ^Δυ ^Δσμα ^Δα α
 των ^γθα ^Δνα ^Δτω ^Δδε ^Δα ^Δσχ ^Δη ^Δη ^Δμο ^Δο ^Δνι ^Δκα
 α ^Mα ^Δα ^Bτα ^Δδι ^Δκα ^Δα ^Δα ^Δζε ^Δε ^Δε ^Δε ^Δται ^{6.}πα
 αν ^Δτα ^Δο ^Δα ^Δνα ^Δμα ^Δρ ^Δτη ^Δη ^Δτος ^Δε ^Δκου ^Δσι ^Δι
 ω ^Mως ^Δκα ^Bτα ^Δδε ^Δε ^Δε ^Δχε ^Δε ^Δε ^Δε ^Δται ^{6.}ι ^Mνα
 πα ^Δσι ^Δδω ^Δρη ^Δση ^Δη ^Δται ^Δτη ^Δν ^Δεκ ^Δνε ^Δκ ^Δρω ^Δων ^ΔΑ ^Δα

να α ασταα α α σιν

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Π
Χ
π
λε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι

ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι

π
και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

μην

Π
π
Γε νη η η μα ε ε χιδ νων α λη

Π
θω ω ω ως ο ο Ι ου ου ου ου δας π φα

Κ Μ Δ
γον των το μα αν να ε ε εν τη η η ε ε ρη

Π
η η μω ρ και γογ γυ ζον των κα τα α α

α του ου τρο φε ε ε ε ως ε τι γαρ
της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο ο μα α
τι ι ι αυ των κα τε λα λουν του Θε ου
ου οι οι οι α χα α α ρι ι ι ι στοι και
ουτος ο ο ο δυ υ υ σ σε βης τον ου ρα
νι ον α αρ τον εν τω στο ο μα α α
τι ι ι βα α στα α α ζων κα τα του Σω ω τη
η η ρο ος την προ δο σι ι α α αν ειρ γα
α α σα α α α το ω γνω ω μη η ης
α α α κο ο ρε ε ε σ του και αι αι το ολ μης
α α παν θρω ω ω ω που τον τρε ε

Δ
 φο ο ον τα α α ε ε πω ω ω λει ς και
 ον ε φι λει Δε σπο ο ο ο την ς πα ρα δι ι
 Π
 δου ου ου εις θα α α να α α α τον π ον
 Δ
 τως ε κει νων υι ος ο ο πα ρα α α
 Π
 νο ο ο ο μο ς ς και συν αυ τοι ς την α πω λει
 αν ε ε εκλη ρω ω ω σα α α α το π αλ
 Μ Δ
 λα ρυσαι αι Κυ υ ρι ι ε ς τοι αυ της α
 ς
 παν θρω πι α ς τα α ς ψυ χα α α ς η
 Π
 η η η μων ς ο μο νο ς εν μα κρο θυ μι ι
 Ν Π
 α α αν ει ει κα α α α στο ο ο ο
 ος

Εἵσοδος.
Σοφία Ὁρθοί!

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας!
Προκείμενον. Ἦχος α΄.
Ψαλμὸς ρλθ' (139).

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.
Στίχ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ΙΘ', 10-19)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν·
καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἕστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην, τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων.

Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ, πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσῃ, οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεῖρ, ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται, ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται.

Ὅταν δὲ αἱ φωναί, καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος.

Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

Καὶ εἶπε τῷ λαῷ.

Γίνεσθε ἔτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί.

Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γεννηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος·

Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί, ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνός, ὥσεί ἀτμὶς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.

Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς νη' (58).

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ρῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἄνομίαν.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΛΗ', 1-21 ΜΒ', 1-5)

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰώβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν.

Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν;

Ζῶσαι, ὥσπερ ἄνθρωπος, τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι.

Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιῶν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δὲ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν.

Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ, τίνοος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν

λίθον γωνιαῖον ἐπ’ αὐτῆς; ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες Ἀγγελοί μου, ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη, ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα, ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεῖς κλεῖθρα καὶ πύλας.

Εἶπον δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύση, καὶ οὐχ ὑπερβήση, ἀλλ’ ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα.

Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν, ἐωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;

Ἡ σύ, λαβών πηλόν, ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς;

ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας;

ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;

ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντές σε, ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ’ οὐρανόν.

Ἀνάγγειλον δὲ μοι, πόση τίς ἐστι; ποία δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος τόπος;

Εἰ ἀγάγοις μὲ εἰς ὅρια αὐτῶν, εἰ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν, οἶδας ἄρα ὅτι τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς;

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ τῷ Κυρίῳ λέγει.

Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν.

Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ᾔδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην.

Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ με δίδαξον, ἀκοὴν μὲν ὦτός, ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δέ, ὁ ὀφθαλμός μου, ἑώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ν' 4-11)

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γινῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρῶτ' πρῶτ', προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ
σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν
μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης
ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι
ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα
τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ
ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ
δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω
μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω
μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς
κακώσει με; ἴδου πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον,
παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς.
Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον;
ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ
πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ
ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς
ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα,
πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ
φλογὶ ἣ ἐξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα
ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

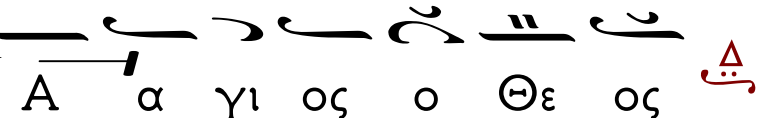
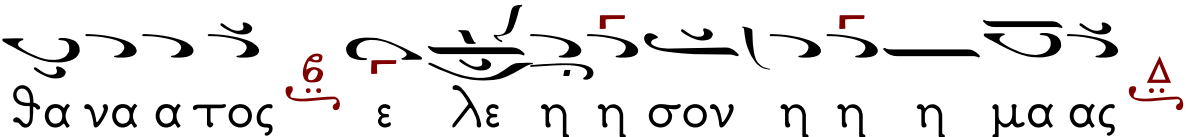
ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ᾠδὸς Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

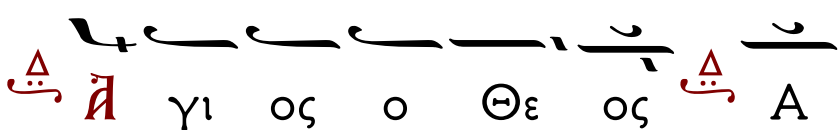
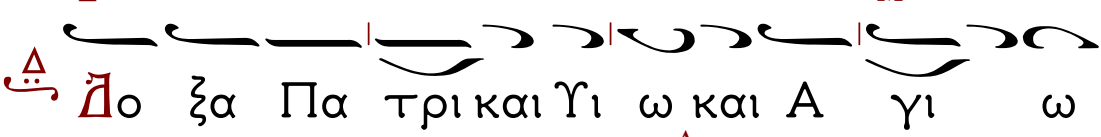
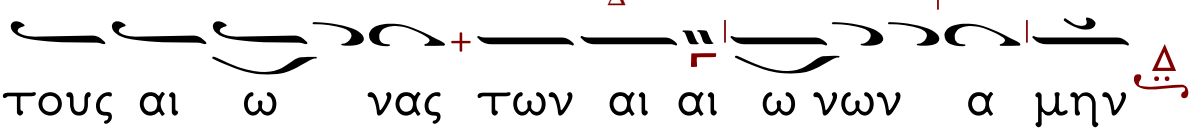
ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Τὸ Τρισάγιον.

ᾠχος Δι

 Α μην **Α** α γι ος ο Θε ος
 Α α γι ος Ι σχυ ρος **Α** γι ος α
 θανα ατος ε λε η η σον η η η μα ας
(Δίς)

Τὸ τρίτον.

 Α γι ος ο Θε ος **Α**
 γι ος Ι σχυ ρος **Α** γι ος α θανα
 ατος ε λε η η σον η η η μα ας
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και **Α** γι ω
 Πνε ε ευ μα τι **Κ**αι νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι αι ω νων α μην

Ἄ γι ος Ἀ θά α να α τος ε λε η η
σον η η η μα ας
Ἀ υ να α μις Ἄ γι ος ο Θε
ος Ἀ γι ος Ἰ σχυρος Ἀ γι ος
α θά να α τος ε λε η η σον η η η μα
ας

Εἶτα τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον. Ὦχος βαρὺς.

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κέφ. ΙΑ΄, 23-32)

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί, ἣ παρεδίδото, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε,

Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἔστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων.

Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι.

Τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

Ὡστε, ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω.

Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος πλ. β'.

Στίχ. **Μ**ακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Στίχ. **Ο**ἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὰ μοι. Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. **Ὁ** ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ

γυνή ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἄζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἵπατε αὐτῷ· Ὁ

διδάσκαλος λέγει, ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. Εἰδὼς ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. Εἴτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρειάν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ'

οὐχὶ πάντες. ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπесὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῇτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῇτε αὐτά. καὶ ἐσθιονόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτός με παραδώσει. Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Ἀποκριθεὶς δὲ

Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπε· Μήτι ἐγὼ εἶμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίνω ἅπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ

με. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὅμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. Καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτὸν. Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο. Ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὥσεί θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ εὕρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ! γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν·

τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ’ ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πῖω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. Καὶ ἐλθὼν εὗρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. Καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ’ ὃ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν

μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται. Ἦ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ

τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ’ ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία

παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὁμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήθη με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

ὁ α' Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντὶ Χερουβικοῦ

ὁ α' χορὸς τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος πλ. β'.

ᾠχος λ. Πα

Π Π
π λ̣ε π ου Δει ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ζ Π Ζ π
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ζ Π Ζ π
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Π π
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
π του ου Δει
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Π π
ε ε ε ε πνου ου σου ου του μυ υ υ υ
ο ρ
υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι
Π π
κου ου ση η η η η η η η η
η η λ̣η η η η η η ση η η η με
Π π Δ
ε ρο ο ον γι ε ε ε ε γι ε

Θε ε ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου κοι
 νω νο ο ο ον με πα α α ρα α α λα α βε
 ε ου ου μη η γα α αρ τοις ε εχ θροι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι τοις εχ θροι ος σου ου ου ου ου ου ου
 ου ου το μυ στη η η η η ρι ι ι ι
 ι ι ον ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει πω ω ω ου φι ι ι λη η μα α
 σοι οι δω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σοι
 δω ω ω ω ω ω σω ω κα θα α περ ο
 Ι ου ου ου ου ου ου ου δα ας

Μ. Εἰσοδος...(συνεχίζει πάλιν ὁ ἀ' χορὸς)

^Π , ^Μ ^Κ ^φ
^π Ἀλλ ὦ ὡς ὁ Λη στῆς ^κ ὁ μο λο
 γω ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ σοι οἱ οἱ οἱ οἱ ^κ
^Κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ
 μνη η η η σθη η τι ι ι ι μου Κυ υ υ υ
^Δ ^Κ ^φ ^Δ ^Π ^φ ^Δ
 ρι ι ε ε ο ταν ε ε ελ θη ης εν τη
 Βα σι λει ει ει ει α σου ου ου ου ου ου
^φ ^κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ ^κ ^φ
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
^Δ
 ου ου ου

Ἦχος λ. Πα

^Π ^π ^π
 Κυ ρι ε ε ε λε η η σον
^Π ^π ^π
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η η σον
^Π ^κ ^κ
 Κυ υ ρι ε ε λε ε η σον

[illegible]

σον

π
 $\text{K} \nu \rightarrow \nu \rho + \nu \nu \lambda \eta \eta$

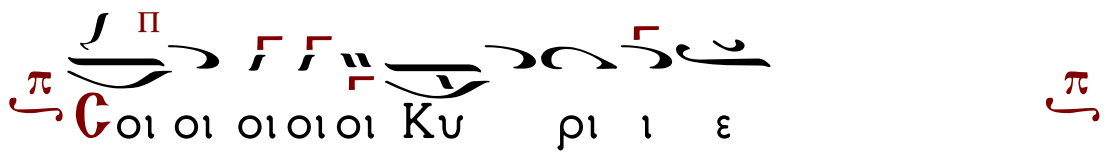
π Π α ρ σ χ ν κ ν ρ ι ϵ

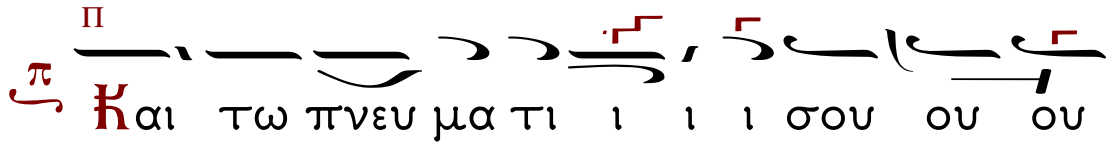
Παράσχου Κυ υ υ υ ρι ε

π
 $\frac{\pi}{\Gamma_\alpha} \frac{\pi}{\rho_\alpha} \frac{\pi}{\alpha} \frac{\pi}{\sigma\chi\omicron\upsilon\omicron\upsilon} + \frac{\pi}{K\upsilon} \frac{\pi}{\upsilon} \frac{\pi}{\upsilon} \frac{\pi}{\rho\iota\iota}$

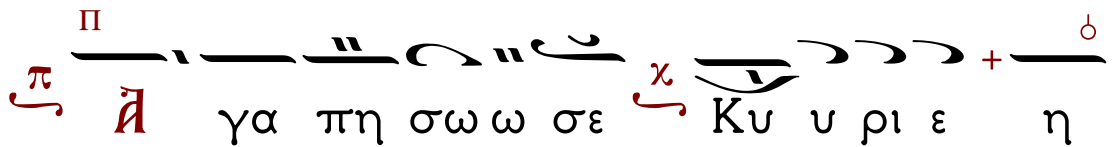

3

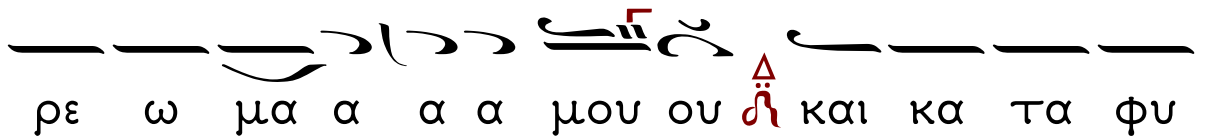

Cοι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε

Και τω πνευ μα τι ι ι ι σου ου ου

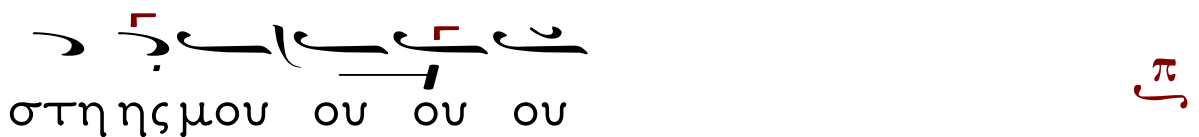

ου

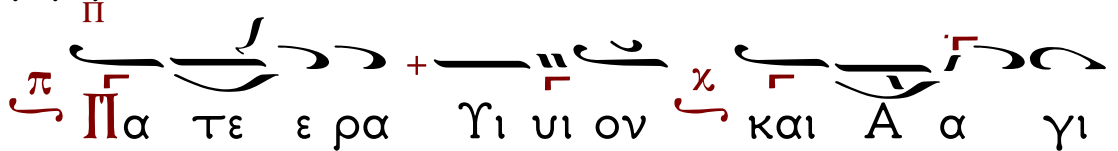

Α γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ε η

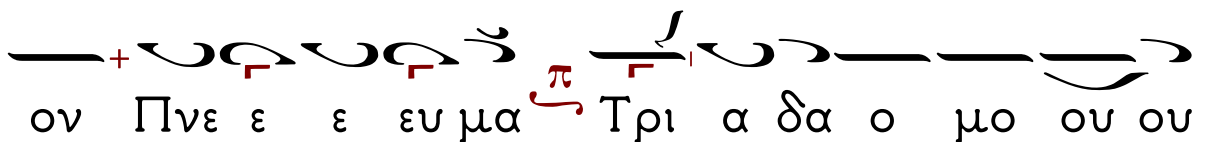

η η η ι ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε

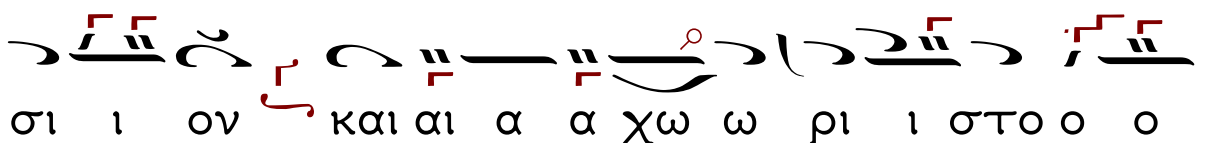

ρε ω μα α α α μου ου και κα τα φυ

γη η η η μου ου και ρυ υ υ υ υ υ υ

στη ης μου ου ου ου

Πα τε ε ρα Υι υι ον και Α α γι

ον Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου

σι ι ον και αι α α χω ω ρι ι στο ο ο

υ

ον

π

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

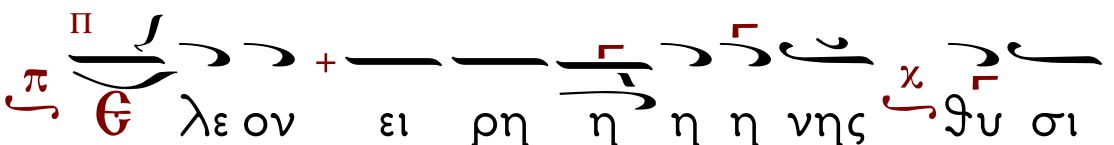
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος.

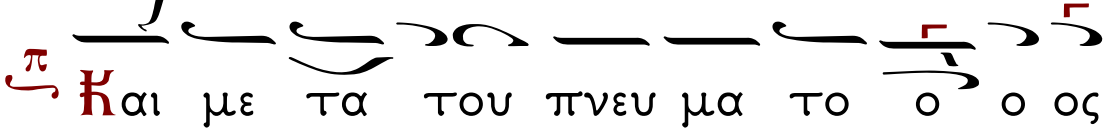
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ
ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ
σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

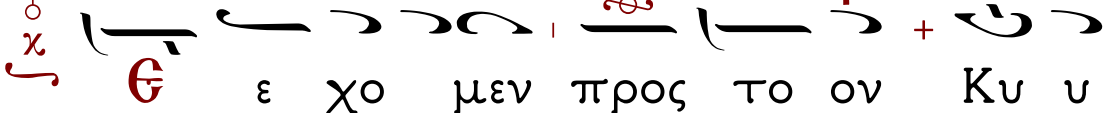
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

λεον ει ρη η η η νης θυ σι

αν αι αι νε ε σε ε ω ω ω ω ως

και με τα του πνευ μα το ο ο ος

σου

ε χο μεν προς το ον Κυ υ

ρι ι ι ον

χ

Ἄξιον καὶ δίκαιον. Βασ. Νικολαΐδης.

Ἀπὸ χειρόγραφο τοῦ κ. Ἑμμανουήλ Χανιώτη
Πρωτοψάλτου τῆς Ι.Μ. Ἑκατονταπυλιανῆς Πάρου.

Ἦχος Β' Δι

Ἄ α α α α α α α α α α α α α

α α α ζι ι α α α ζι ι ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

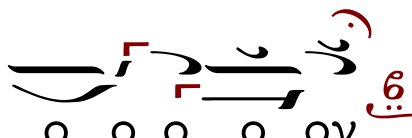
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο α α ζι ι ον και αι αι δι

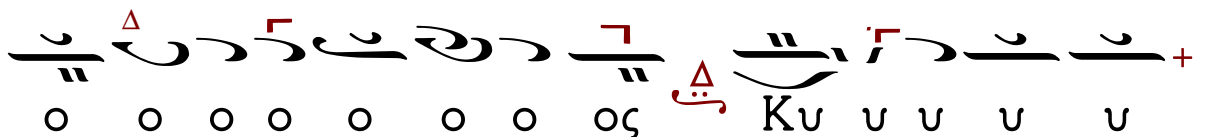
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

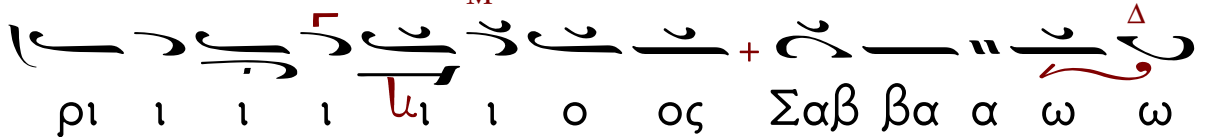
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι και δι ι και αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο

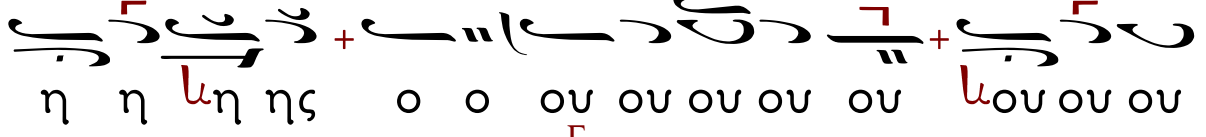

 ο ο ο ο ον

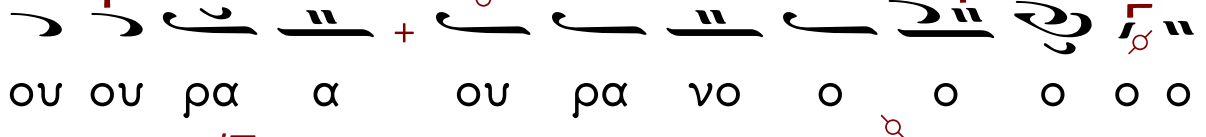

 Ἄ γι ος Ἀ γι ο ος Ἀ α γι ι ο ο

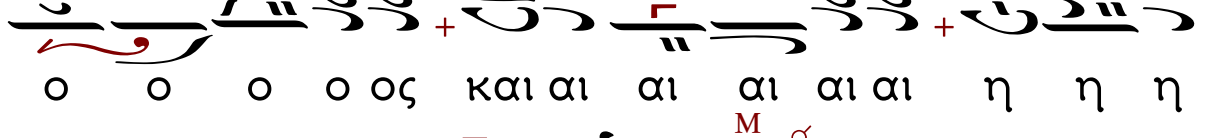

 ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ

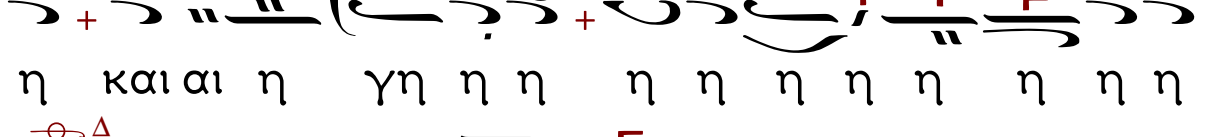

 ρι ι ι ι ι ο ος Σαβ βα α ω ω

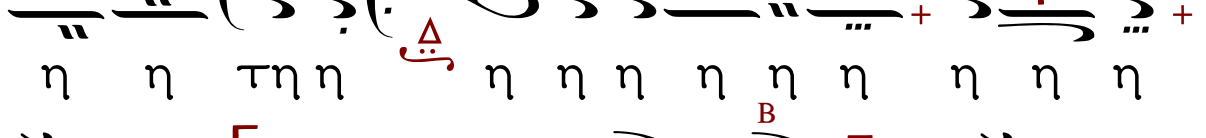

 ω ω ω ω ω πλη η η η η η ρη η

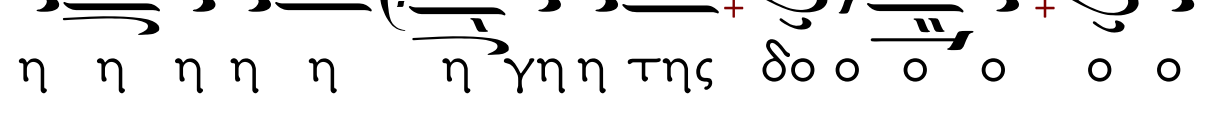

 η η η ης ο ο ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο

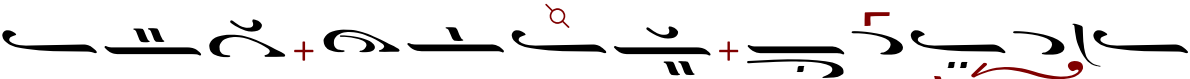

 ο ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η

 η και αι η γη η η η η η η η η η

 η η τη η η η η η η η η η

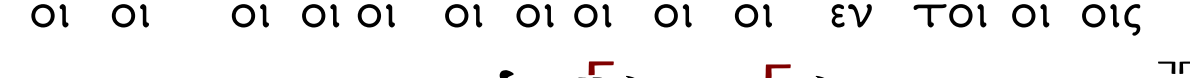

 η η η η η η γη η της δο ο ο ο ο ο

ο ζη η η η γη της δο ο ο ο ο ο
ο ο ζη η ης σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ω σα αν να α α α α α α α
α α α α α ε ε ε ε ε εν τοι οι οι
οι οι οι οι οισ υ υ υ εν τοι οισ υ
ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οισ ευ λο γη
η με ε ε ε ε ε ε νο ο ο ος ο
ε ερ χο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
ε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο
ο ο μα α α α α τι Κυ ρι ι ι
ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ω

 σαν να α ε ε ε ε ε ε ε ε

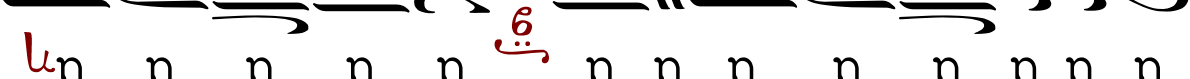
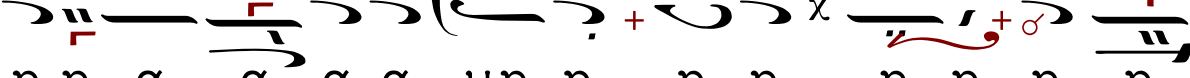
 ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οι ος υ υ

 εν τοι ος υ ψι ι ι ι ι ι ι σ τοι οι οι

 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι ος

 υ ψι ι ι ι ι ι ι ι σ τοι οι οι οι

 οι οι οι οι ος

 α μη η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η

 η η α α α α μη η η η η η η η

 η ν

 α μη η η η η η η η η η

^M ^Δ
^{6.}
 η η η η η η η η η η η η η η
^B
 + η η η η η η η η α α α α μη η
^M
^{6.}
 η η η η η η η η η η
^B ^Δ
^{6.} ^C ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε υ υ Σε ε υ μνου ου ου ου
^B ^M ^Δ
 + ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
^B ^M
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
^{6.} Σε ε
^Δ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 λο σε ε ευ λο ο ο γου ου ου ου ου
^B ^Δ
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
^B ^Δ ^Γ
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
^{6.} Σοι οι οι οι

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ᾠ. ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ.

ᾠχος λη Νη

Ν
αι ρει ^γ ^Ε πι σοι οι οι χαι αι αι αι αι αι
Β
αι ρει ^γ ^Κ κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε
Ν Π
ε ε ε νη η ^ε ^λ πα α α α α α α σα ^π ⁹
Ν
η η η κτι ι ι ι σις ^γ ^Α αγ γε ε λω ων
Π
το ο συ υ υ στη η η η μα ^Δ ^α και αν θρω
Ν
πω ω ω ν το γε ε ε νο ος ^γ ^α η γι
Δ
α σμε ε ε ε νε να α α ε ε ^Δ ^α και πα
Ν
ρα α δει σε λο γι ι ι κε ε ^γ ^α παρ θε
Ν Π
νι κο ον καυ χη η η μα ^Δ ^α εξ ης Θε ος
Ν Δ Π
ε ε ε ε σα ρ κω ω ω θη η ^γ ^α και παι δι

ι ον γε ε ε γο ο ο ο νεν ^Δ ο προ
αι αι ω ω ω ω νω ω ν ^Π υ πα α αρ
χω ω ν Θε ο ο ο ο ος η η η η μω
ω ω ω ν
η η ν γαρ ση η η η ν μη η η η
η η η η η τραν ^Δ θρο ο ο ο νο ο ν
ε ε ε ποι οι η η η σε ^Π και την σην
γα α στε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα ^Δ πλα
τυ τε ε ε ρα α α α αν ου ρα νω ω
ω ω ν α α α πει ρα α α α α α σα α
α α πει ρα α σα το ^Π ε πι σοι χαι αι αι

αι αι αι αι αι αι ρει ⁶λ Κε χα ρι ι ι
ι ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι ι τω με ε ε
ε ε ε ε ε ε ε νη ^λχ ^Ππα σα α ^λη η
η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι σις ^πδ ο ο ο ο ο ο ζα α α α α
δο ο ζα σοι οι οι οι

ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ.

^ⲉΗχος ^ⲉΔι

^ⲁⲄπι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω ω με ε ε
νη ^ⲁπα α α σα α α α η κτι ι σι
ι ις ^ⲁΑγ γε λων το ο ο συ η στη η η
μα ^ⲁκαι αν θρω ω ω πω ω ω ων το γε ε

ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε να α
 ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε λο
 γι ι κε η παρ θε νι κο ο ο ο ον
 καυ χη η η μα εξ ης Θε ος ε σα αρ κω
 ω ω θη και παι δι ι ο ο ον γε ε ε
 γο ο ο νεν ο προ αι ω νων υ πα α α αρ
 χων Θε ο ο ο ος η η η η μω
 ω ω ων

^M
⁶ **Τ**ην γαρ ση η η η ην μη η η η
 η η η η η η η η η η τρ α α α α
 α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ^Δ θρο ο ο

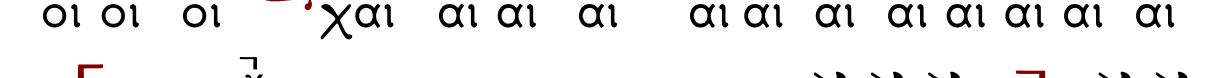
ο ο ο ο ο νον ε ποι οι οι οι οι οι οι
οι οι η η η ρο ο ο νο ον ε ε ποι οι οι
η η σε ε και αι την ση η η η η η
η η η η η η γα α στε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε και αι την ση η η γα
στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α
α α α α α α πλαα τυ υ τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε πλαα τυ τε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε πλαα τυ υ τε ε ε ε ε ε
ε ε ε ρα α α α α α α α αν
ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ου

 ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

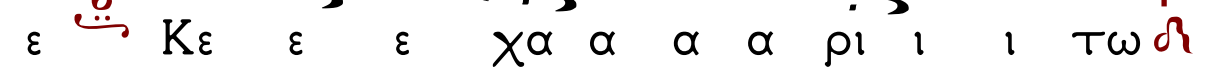

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α α πει

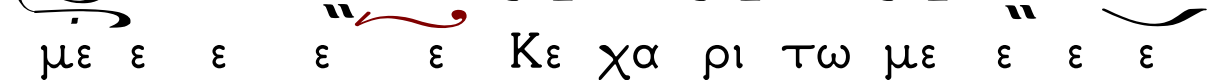

 ειργα α α σαα το ο ε ε πι ι σοι οι

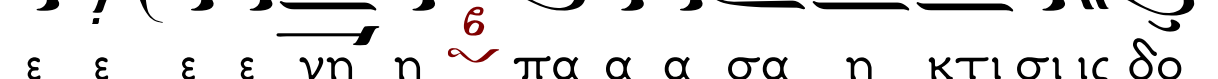

 οι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι ρει Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε

 ε Κε ε ε χα α α α ρι ι ι τω

 με ε ε ε ε Κε χα ρι τω με ε ε ε

 ε ε ε ε νη η πα α α σα η κτισις δο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ζα α α

 δο ο ο ο ζα α α σοι οι οι οι οι οι

 οι οι οι οι οι

Εἰς ἦχον πλ. α' ἐναρμόνιον.

Ἦχος λ' Πα

Π Ν Π
 π α Κυ ρι ε ε λε η σον π

π α Κυ ρι ε ε ε λε η σον π

π α Κυ ρι ε ε ε λε η σον π

π α Κοι Κυ ρι ε π

π α Ἀ μη η η η η ν χ

χ ἦ και τω πνευματι ι ι ι ι σου π

π α Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε π Ἐτερον.

π α Κοι Κυ ρι ε π ε ε ε ε ε π

π α Ἀ α μην π

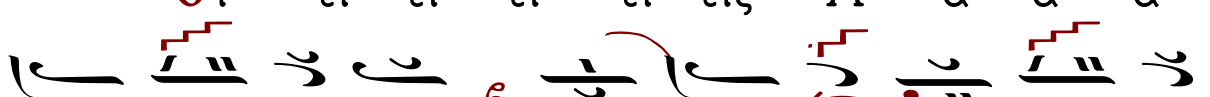
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ.

ᾠδὴ ληΐ Πα Ἑναρμόνιος

Π
χ π
Α ΓΙ Ο Σ π
ει ει εις
Α γι ος π
ει ει εις
Κυ υ
ρι ι ι ος η Ι η σους Χρι στος χ η
εις δο ξαν
Θε ου Πατρος α μην π

ᾠχος 6^{τος}

 6^λ 6^λ 1 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 γι ι ι ος 6^λ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος 6^λ Ι η σους

 Χρι ι στος 6^λ εἰς δο ο ο ζαν 6^λ Θε ου Πα τρος

 Α α μην 6^λ

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^κ ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ων
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

^ΘΗχος ^ΔΔι

^λ^Β του Δει πνου σου του μυ στι κου ^Δ ση
με ρον Υι ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε
⁶ ου μη γαρ τοις εχ θροις σου το μυ στη ρι ον
ει ει πω ου φι λη μα σοι δω σω κα θα
περ ο Ι ου ου ου ου δας ⁶ αλλ ως ο Λη

στης ο μο λο γω ω σοι ^Δ μνη σθη τι μου
Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει
ει α σου ου ου

Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς.

Ἦχος ^Θ Δι

Του Δει πνου σου του μυ στι κου ση
με ρον Υι ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε
ου μη γαρ τοις εχ θροις σου το μυ στη ριον
ει ει πω ου φι λη μα σοι δω σω κα θα
περ ο Ι ου ου ου δας ⁶ αλλ ως ο Λη
στης ο μο λο γω ω σοι ^Δ μνη σθη τι μου
Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει

ει α σου ου ου

Δ

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

του Δει πνου σου του μυ στι κου ση
με ρον Υι ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε
ου μη γαρ τοις εχ θροις σου το μυ στη ριον
ει ει πω ου φι λη μα σοι δω σω κα θα
περ ο Ι ου ου ου ου δας αλλ ως ο Λη
στης ο μο λο γω ω σοι μνη σθη τι μου
Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βα σι λει ει
ει α σου ου ου

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἁξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Ὁοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ

Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκὼν, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθιόντας ἁγιάζων, ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου Ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἁρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, τήρησον

ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιστῶτα λαόν, ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὀδηγηθέντες καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοηθείας ἐπάκουσον, ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἰχθὺς ὡς Διὶ

 Αμην

 Ει η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

 ως του αι ω νος

6. Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ον ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὁ Ἱερεὺς: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός. **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χορός. **Δ**όξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... **Κ**ύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἡ καταγραφή & ἡ Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.
μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου.
www.melodos.com